

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Selectae Christiani Orbis Deliciae ex Urbibus, Templis,
Bibliothecis, et aliunde**

Sweerts, Pierre François

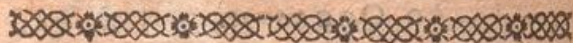
Coloniae Agrippinae, M. DC. IIX.

Itzehoae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69234](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69234)

IN EVNDEM OBELISCVM.

*Insistit terra, caput inter nubila condit,
 Aëreas penetrans en Obeliscus aquas.
 Quo se Ranzouius, Cimbrorum gloria gentis,
 E terra ad superos hac quasi voce vocat.
 O mea mens sursum, quem tendis, dirige cursum.
 Mens oblita soli, suspice regna poli.
 Optima pars mundi calum est, pars pessima tellus.
 Tellurem ô liceat linquere, & astra sequi.
 Quisquis es, hac imitare senis pia vota beati,
 Hic tibi nec visus frustra Obeliscus erit.
 Nathan Chytræus.*

ITZEH OAE.

C*um mihi canescēs tumbā tumulumq; par assem,
 Quo, tu nate, meos contegeres cineres:
 Sunt vbi compositi post acta tempora vita,
 Cum patre germanus, cum genitore soror.
 Tu quoq; dicebam, simul hic ô nate quiesces,
 Cum tibi supremum finiet hora diem.
 Obstitit hei fati vis, ac immobilis ordo,
 Te procul à patria surripuitq; tua.
 Sic prius exequias tibi sum prestare coactus,
 Qui me debueras ad mea busta sequi.
 Hac tibi sint igitur luctus monumenta paterni,
 Hac patrimonij sint tibi, nate, loco.
 Et quoniam transacta mea pars optima vite,
 Spero mihi summum non procul esse diem.*

Spiri-

*Spiritibus nostris quo coniungemur, & vnâ
Viuemus faciem iugiter ante Dei.*

IBIDEM.

FRIDERICO RANZOVIO, Henrici filio, Archidiacono & Canonico Slesuicensi, teneris annis in aula Electoris Augusti educato, Latinæ linguæ non ignaro; qui, cum quinque expeditionibus interfuisset, primùm Coloniensi apud Ioannem Casimirum Palatinum, anno 83. Secundò Liouoniensi versus Oesel & Arnsburgum, cum regio Danico Admiralio, anno 84. Tertio cum Ernesto de Mandelschlo in Gallia, anno 85. Quarto verò in Belgio, anno 86. vbi vnus turmæ equitum ductor fuit: Ac tandem in Gallia anno 87. Regis Galliarum, Henrici III. partes secutus, non procul à Chaumperaulx à sicarijs globo aliquoties ex insidijs traiectus perijsset: Henricus, parens, qui Catharina filia, & Catharina, ex filia Oligarda, nepte, & tandem filio nato tertio Friderico in Gallia; nec non duobus fratris sui Pauli filijs, Ioanne in Polonia, & Daniele etiam in Gallia, spatio vnus anni orbatus est, senex iuueni, mutato naturæ ordine, summo animi dolore, affectus, inspiratum, minimeque opinatum hoc monumentum sacrauit.

*Non laudes aquare, sed exsuperare parentum,
Vincereq̄, haud vinci, mens mihi firma stetit.
Dij̄s aliter visum, qui mortem Marte propinant,
Laudem per fraudem, viuere perq̄, necem.
Nil moror, igniuomi pereo quòd fulmine teli.
Hæc queror, hoc doleo, clam quòd ab hoste necor.*

Sic

*Sic est. Sæpe malum peregrè comitatur euntes,
Atq; ibi mors præsto est, longè vbi abesse putu.*

INSCRIPTIO SACELLI ITZHOEN-
SIS IN SARCOPHAGO,

*Quem HENRICVS RANZOVIVS, morta-
litas memor, ex solido lapide excavari, & in præ-
nominati conditorij medio, ad se in eo sepe-
liendum, poni curavit.*

In hoc sarcophago conditus est HENRICVS
RANZOVIVS, Iohannis equitis aurati filius, Hen-
rici nepos, Bredonis pronepos, Caij abnepos, Re-
gis Daniæ Christiani III. Friderici II. & Chri-
stiani IV. olim vices in Ducatibus Slesuicensi,
Holfatiæ & Dithmarsia gerens, Præfectus arcis Se-
gebergensis, Dominus in Bredenberg, Ranzovv,
Ranzouisholm, Nutschovv, Melbeck, &c. qui vi-
xit annos **** mortuus Anno ****.

IOB. XIX.

*Et ego scio redemptorem meum viuere: & in
vniuerso die me è puluere excitabit.*

HENRICVS RANZOVIVS VICARIVS
REGIVS: AD IMITATIONEM PON-
tani de suo sarcophago.

*Viuus lapideum hunc mihi paravi lectulum,
In quo iacerem mortuus.
Noli obsecro me mortuum laceffere,
Qui viuus obfui nemini.*

*HENRICVS ille namq; sum RANZOVIVS
Regis Dani vicarius.*

Quem

*Quem plurimum plures amarunt Principes,
Suiq; passim subditi.*

*Quem docti honestarunt viri, cumq; improbis
Laude cumulauerunt probi.*

*Nunc, hospes, ecquis sim, aut mage fuerim, tenes:
Veruntamen qui tu sis,*

*Non cognitum est mihi. igitur vt teipsum bene
Noscas rogo. His longum vale.*

NOSOCOMII GRONOVIENSIS

PROPE LVBĒCAM.

Deo Opt. Max. honestæque hominum societati
conseruandæ, nec non ærumnosæ pauperum ino-
piæ, & senectuti subleuandæ pium præstituri offi-
cium, hoc oppidulum atq; Nosocomium suis im-
pensis exstrui curarunt Henricus Ranzouius, &
Christina ab Halle, coniuges, domini & hæredes
in Bedenberg, Drakenburg, &c.

IN PAGO VVESTEN-

SEHE.

Nobili viro DANIELI RANZOVIO, Equiti
Holsato, domino castrorum Nienhoues, Troiebur-
gi & VVoldenborn, belli inter ferēniss. Danorum
regem Fridericum II. & Suecos, per septennium
gesti, summo Duci & primario administratori:
multarum pugnarum acerrimarum, cum Suecis
manu prorsus impari commissarum, victori; in il-
lorum regione viarum abstrusarum, & ante hac
incognitarum inuestigatori ac inuentori: earun-
demque urbium, pagorum & agrorum euerfori ac
depopulatori: de Rege ac regno Daniæ optimè
meri

merito, gentili, cognato & amico suo carissimo, qui in obsidione arcis VVarburgæ tormēto ictus, moriendo vincens, vitam viriliter profudit: HENRICVS RANZOVIVS D. Ioannis filius, hoc non tam priuati, quàm totius Danię ac Holsatię luctus perpetuum monumentum mœrens non sine lacrymis erexit. Exstinctus est anno 1569. die II. Nouēb. Anno ætatis suæ quadragesimo.

INSCRIPTIO FONTIS IN
PAGO MVNSTERDORP.

Hunc fontem, olim D. Sixto sacrum, & potu cōtra febrim salubrem, vetustate collapsum H. R. anno Domini 1587. restaurauit.

Non procul à celebris Bredebergæ mœnibus arcis

Fons est, qui Sixto dicitur esse sacer:

Corpora lethali qui febre leuare putatur

Horrida, quæ quarta luce redire solet.

Scilicet hac virtus patuit per somnia Galli,

Ex quo quis medicas hauserat eger aquas.

Hunc pius Henricus Ranzo reparauit, & illi

Restituit fonti, quod fuit antè, decus.

CATHARINÆ RANZOVIAE filia, Friderici Alefeldij vxori, post vnius diei morbum subito mortis casu abreptæ, cū vixisset annos 23. menses 5. dies 13. horas 4. HENRICVS RANZOVIVS Vicarius Regius, ac CATHARINA ab Halle parentes, præpostero naturæ ordine, in senio superstites relictæ, insperatum hoc memoriæ sacrum statuerunt.

Hac ego Friderici coniux Alefeldij in vrna

Dormio Ranzouia lux Catharina domus.

Nil

Nil nil praclari generis mihi profuit ortus,
Nil tenera aetatis tempora prima mea.
Omnia mors aufert, diadema lignonibus aequans,
Omnia Parcarum tollit auara manus.
Disce hinc, quicumq; es, nostram qui praeteris urnam,
Quid sis, quid fueris, quidve futurus eris.
Nil aliud mortalis homo est, quàm labilis aura,
Pulvis, imago, vitrum, flos, cinis, umbra, sonus.
Nil aliud fragile hoc corpus, quàm putre cadaver,
Et dira illuuias congeriesve luti.
Nil aliud vita haec, quàm semita plena malorum,
Cumq; dolore labor, cumq; labore dolor.
At mors aeterna est requies, via certa salutis,
Et torrens vita principiumq; noua.
Felix qui Domino, cum possit viuere, viuit,
Et Domino moritur, cum venit hora mori.

APENRODAE.

INSCRIPTIO MONUMENTI IDAE
RANZOVIAE.

Ipsa loquitur.

O ptimum quidem est, Sileno teste, non nasci,
aut natum citò mori. Ast ego illud improbo,
hoc probo. Illud, inquam; Si enim non
nata, nec homo, nec imago Dei opificis fuisset.
Hoc; Si enim non tam citò mortua, multis exposi-
ta fuisset morbis & periculis. Cùm itaque per
mortem ad vitam, de peregrinatione ad patriam,
ab aestu ad refrigerium, ex agone ad brauium, dul-
ci somno sopita peruenerim, gratulor mihi, quòd
& ego IDA idea & imago Dei mei nascendo facta,
quod.